

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „R1“ 2018-04-19 SKUNDO**

2018 m. birželio 19 d. Nr. S-94 (7-64/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Ramutei Matkevičienei

sekretoriaujant
mokestinio ginčo šalims nedalyvaujant

2018 m. gegužės 22 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „R1“ (toliau – Pareiškėja) 2018-04-19 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-04-09 sprendimo Nr. 69-40, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu pakeitė Šiaulių apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Šiaulių AVMI) 2018-02-14 sprendimą Nr. (44.1) FR0682-48: vietoje apskaičiuotų 4174,43 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM), 2854,74 Eur PVM delspinigių, 417 Eur PVM baudos, 2831 Eur pelno mokesčio (toliau – PM), 182,69 Eur PM delspinigių ir 283 Eur PM baudos, nurodė Pareiškėjai sumokėti 2000 Eur PM, 326 Eur PM delspinigių ir 200 Eur PM baudą.

Inspekcija nurodo, jog Šiaulių AVMI, atlikusi Pareiškėjos PVM už laikotarpį nuo 2014-01-01 iki 2016-02-29 bei PM už 2015 m. mokestinį laikotarpį patikrinimą, surašė 2017-12-12 patikrinimo aktą Nr. (41.2) FR0680-503. Pakartotinio patikrinimo metu nustatė, jog Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu į leidžiamus atskaitymus ir PVM atskaitą nepagrįstai įtraukė dalį kuro pirkimo sąnaudų, automobilių remonto bei draudimo išlaidas automobiliams, kurie nebuvo naudoti Pareiškėjos veikloje bei dėl aritmetinės klaidos 2015 m. leidžiamus atskaitymus padidino 39995 Eur, t. y. du kartus į sąnaudas įtraukė suvartotų pašarų vertę. Atsižvelgiant į nustatytus pažeidimus, pakartotinio patikrinimo metu Pareiškėjai apskaičiuota mokėtina 7005 Eur suma, iš jos 2831 Eur PM ir 4174 Eur PVM.

Centrinis mokesčių administratorius, išnagrinėjęs mokestinio patikrinimo metu Šiaulių AVMI surinktą medžiagą ir Pareiškėjos skundą, ginčijame sprendime konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas tenkintinas iš dalies. Pažymi, kad Inspekcija, vertindama Pareiškėjos skundą, analizavo Šiaulių AVMI sprendimo pagrįstumą skunde išdėstytų argumentų ribose.

Inspekcija sprendime nurodo, jog 2001-11-06 Buhalterinės apskaitos įstatyme Nr. IX-574 numatyta, kad įmonių buhalterinėje apskaitoje turi būti fiksuojamos dokumentais

pagrįstos ūkinės operacijos, tarp jų ir susijusios su autotransporto priemonių panaudojimu. Atsižvelgdama į veiklos pobūdį, važiavimo dažnumą ir kitas darbo sąlygas, įmonė pati nusistato, kokiais dokumentais, patvirtintais atsakingų asmenų parašais, turi būti įforminamas degalų bei kitų su autotransporto priemonių eksploatavimu susijusių medžiagų sunaudojimas. Tokiu būdu degalų ir kitos su autotransporto priemonių naudojimu susijusios sąnaudos leidžiamais atskaitymais gali būti pripažintos ir be automobilio kelionės lapų (t. y. dokumentų, kuriuose detalai nurodyti maršrutai, kuriais automobilis važiavo). Tačiau įmonė, Inspekcijos tvirtinimu, visais atvejais turi pademonstruoti, kad transporto priemonė buvo naudojama, o jos eksploatavimo išlaidos yra faktiškai patirtos, įprastinės įmonės vykdomai veiklai ir būtinos pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti (PMĮ 17 str. 1 dalis). Dokumentuose, kuriais įforminamas kuro sunaudojimas, nebūtina detalai išvardyti maršrutų, kuriais automobiliai važiavo (išvykimo ir paskirties vietas bei nuvažiuotus atstumus). Dokumentais paprastai fiksuojamas automobilio naudojimo faktas bei vedama kuro apskaita (pvz., įsigijimai, likučiai bei sunaudoto kuro kiekiai bei vertė). Bet kuriuo atveju šie dokumentai turi teikti pakankamai informacijos, kad sunaudotą kurą būtų galima priskirti leidžiamiesiems atskaitymams. Kelionės lapų nepildanti įmonė kuro sunaudojimo faktą turėtų įforminti kuro nurašymo aktais, kuriuose būtų pateikta informacija ne tik apie sunaudoto kuro kiekį, bet ir apie tai, kad toks kuro sunaudojimas susijęs su įprastine įmonės veikla ir skirtas ekonominei naudai gauti.

Inspekcija sprendime, pacitavusi Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 58 straipsnio nuostatas, nurodo, jog PVM mokėtojas neturi teisės į PVM atskaitą įtraukti pirkimo ar importo PVM sumų už prekes (paslaugas), kurių jis nenaudoja ir nenaudos minėtoje veikloje. PVM mokėtojas privalo pats įrodyti, kad jo įsigytos prekės ar paslaugos, kurių pirkimo ar importo PVM buvo įtrauktas į PVM atskaitą, yra susijusios su jo vykdoma ar numatoma vykdyti veikla. Pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) 17 straipsnyje nustatyta, kad leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti. To paties įstatymo 19 str. 3 dalyje numatyta, kad jeigu ilgalaikis turtas nenaudojamas veikloje PMĮ atžvilgiu nusidėvėjimas yra neskaičiuojamas.

Dėl transporto priemonių ir kuro

Automobiliai. Nustatyta, kad Pareiškėjos apskaitoje 2014–2015 m. buvo apskaityti 3 lengvieji automobiliai: CRYSLER SEBRING, (duomenys neskelbtini), TOYOTA CAMRY, (duomenys neskelbtini), LEXUS RX 350, (duomenys neskelbtini), bei 3 krovininiai automobiliai: MERSEDES BENZ ATEGO 818, (duomenys neskelbtini), MERSEDES BENZ 208, (duomenys neskelbtini), VOLVO FL614, valst. Nr. (duomenys neskelbtini).

Pirminio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja visą per mėnesį pirktą kuro kiekį iš karto nurašydavo į sąnaudas, nefiksavo spidometrų parodymų, todėl mokesčio patikrinimo metu mokesčių administratorius negalėjo nustatyti kas, kur (koku tikslu), kada ir kiek kilometrų bei koku automobiliu nuvažiavo. Pakartotinio patikrinimo metu Šiaulių AVMI konstatavo, kad Pareiškėja nepateikė transporto priemonių kuro sunaudojimo faktą patvirtinančių dokumentų, kuriuose būtų pateikta informacija ne tik apie sunaudoto kuro kiekį, bet ir apie tai, kad toks kuro sunaudojimas susijęs su įprastine įmonės veikla ir skirtas ekonominei naudai gauti.

Kita technika. Nustatyta, kad Pareiškėjos apskaitoje buvo apskaityta kita technika: traktorius T-16, pašarų dalytuvas, krūmapjovė, žoliapjovė, šiaudų smulkintuvas, krautuvas.

Nurodoma, jog pakartotinio patikrinimo metu aukščiau aprašytos technikos sunaudoto kuro pirkimo PVM trauktas į atskaitą, o kuro sąnaudos į leidžiamus atskaitymus, išskyrus laikotarpį nuo 2015-01-01 iki 2015-04-30. Pagal Pareiškėjos pateiktus dokumentus nustatyta, kad minėtu laikotarpiu Pareiškėja neaugino žvėrelių (pirmieji žvėreliai (1850 vnt.) pirkti 2015-05-09). Atsižvelgiant į tai, pakartotinio patikrinimo metu pašarų dalytuvo ir šiaudų

smulkintuvo sunaudoto kuro sąnaudos laikotarpiu nuo 2015-01-01 iki 2015-04-30 priskirtos neleidžiamiesiems atskaitymams, o pirkimo PVM neatskaitytas.

Remontas ir draudimas. Pakartotinio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu pagal PVM sąskaitas faktūras apmokėjo už transporto priemonių remontą, detales ir draudimą.

Atsižvelgiant į tai, kad dalyje sąskaitų faktūrų nenurodyta, koks automobilis remontuotas ar kuriam pirktos detalės, bei į tai, kad anksčiau nustatytos aplinkybės, jog automobiliai nebuvo naudojami Pareiškėjos veikloje, pakartotinio patikrinimo metu Pareiškėjai sumažinta leidžiamų atskaitymų suma ir atitinkamai apskaičiuota mokėtina PVM suma.

Inspekcija sprendime cituoja 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 67 str. 1 ir 2 dalių nuostatas, šių teisės normų turinį aiškinančią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką (pvz., 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A556-1527/2010; 2010-10-25 nutartis adm. byloje Nr. A438-1147/2010; 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A575-912/2011; 2012-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A442-1601/2012; 2015-10-12 nutartis adm. byloje Nr. A-1021-442/2015 ir kt.).

Išnagrinėjusi Pareiškėjos skundą ir mokestinio ginčo medžiagą Inspekcija sprendime konstatuoja, kad Šiaulių AVMI nesurinko pakankamai įrodymų savo pozicijai pagrįsti. Pasak Inspekcijos, akivaizdu, kad pagal Pareiškėjos veiklos pobūdį jai yra reikalingos transporto priemonės veiklai vykdyti ir pajamoms uždirbti. Priešingai nei nurodoma patikrinimo akte ir sprendime, byloje esantys dokumentai patvirtina, kad automobilio VOLVO FL614 kuro sąnaudos buvo Pareiškėjo pateiktose kuro normų patvirtinimo ir sunaudoto kuro nurašymo aktuose (2014 m.). Taip pat tiek pirminio, tiek pakartotinio patikrinimo metu buvo pripažinta, kad Pareiškėja per tikrinamąjį laikotarpį parsivežė pašarų, tačiau į tai nebuvo atsižvelgta. Nors patikrinimo metu ir nustatyta, kad 2015 m. sausio–balandžio mėn. Pareiškėja gyvūnėlių neaugino, tačiau, Inspekcijos tvirtinimu, akivaizdu, kad reikėjo paruošti pašarus ir visą gerbūvį iki 2015 m. gegužės mėn., kai buvo atgabenti 15000 vienetų gyvūnėlių. Šiaulių AVMI iš esmės tik formaliai vertino dokumentus, neatsižvelgdama į Pareiškėjos vykdomos veiklos aplinkybes, procesą, specialios transporto technikos, lengvųjų automobilių panaudojimo Pareiškėjos veikloje būtinybę.

Inspekcija sprendime pastebi, kad nors patikrinimo metu nustatyti keli atvejai, kai sąskaitose faktūrose nėra nurodyta, koks automobilis buvo remontuojamas ir kokiam automobiliui buvo perkamos dalys, tačiau įvertinus tai, kad Pareiškėja turėjo nemažai transporto priemonių ir sąskaitų be nurodytų konkrečių transporto priemonių, kurių sumos yra labai mažos, vadovaujantis protingumo, teisingumo bei mažareikiškumo principais pripažintina, kad pagal minėtas sąskaitas faktūras buvo remontuojami ir dalys perkamos būtent Pareiškėjos transporto priemonėms.

Inspekcija nurodo, jog, atsižvelgiant į išdėstytą, Šiaulių AVMI sprendimo dalys dėl transporto priemonių ir kuro panaudojimo Pareiškėjos veikloje yra naikintinos.

Dėl klaidos

Inspekcija nurodo, jog pakartotinio patikrinimo metu nustatė, kad dėl aritmetinės klaidos Pareiškėja 2015 m. leidžiamus atskaitymus padidino 39995 Eur, t. y. du kartus į sąnaudas įtraukė suvartotų pašarų vertę, leidžiami atskaitymai sumažinti 39995 Eur. Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja nesutikimo motyvų šioje dalyje nepateikė, ši sprendimo dalis yra tvirtintina.

Apibendrinama tai, kas išdėstyta, Inspekcija sprendime konstatuoja, kad skundo nagrinėjimo metu panaikinus sprendimo dalis dėl transporto priemonių ir kuro panaudojimo Pareiškėjos veikloje bei patvirtinus sprendimo dalį dėl nustatytos aritmetinės klaidos, Šiaulių AVMI sprendimas yra keistinas perskaičiuojant mokėtinas mokesčių sumas.

Pareiškėja 2018-04-19 skunde nurodo nesutinkanti su skirtinga 200 Eur PM bauda ir apskaičiuotais 326 Eur PM delspinigiais. Nurodo, jog PLN204 deklaracija už 2015 m. buvo pateikta 2016-05-27, klaida pastebėta greitai – 2016 m. birželio mėn. Vykstant mokesčiniam patikrinimui, deklaracijos per Inspekcijos EDS portalą nepriimamos, todėl patikslinta PLN204 deklaracija už 2015 m. nedelsiant buvo pristatyta Šiaulių AVMI vyr. specialistei E. R. . Bauda Pareiškėjai buvo skirtinga neįvertinus, kad pati Pareiškėja pastebėjo klaidą ir pateikė patikslintą deklaraciją.

Pareiškėja teigia, jog skaičiuoti 326 Eur PM delspinigius yra netikslinga, nes Inspekcija nuo 2015 m. yra skolinga Pareiškėjai, iki šiol jai negrąžintos permokėtos PVM sumos, areštuota 1325 Eur PM permoka.

Atsižvelgdama į nurodytus motyvus, Pareiškėja prašo panaikinti jai skirtingą baudą ir apskaičiuotus delspinigius.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos skundas atmestinas, ginčijama Inspekcijos sprendimo dalis yra tvirtintina.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) pažymi, jog iš Pareiškėjos skundo matyti, kad mokesčinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai Inspekcijos 2018-04-09 sprendimu Nr. 69-40 paskirtos 200 Eur PM baudos bei 326 Eur PM delspinigių apskaičiavimo pagrįstumo. Pareiškėja neginčija šiuo Inspekcijos sprendimu jai nurodytos sumokėti 2000 Eur PM prievolės. Taigi Komisija, atsižvelgdama į Pareiškėjos skunde išdėstytus argumentus ir konkrečius reikalavimus, apsprendžiančius nagrinėjamo mokesčinio ginčo ribas, nagrinėja šį ginčą jo ribose.

Baudų už mokesčių įstatymų pažeidimą, t. y. už neteisėtą asmenų elgesį, kuriuo yra pažeidžiami mokesčių įstatymų reikalavimai (MAĮ 138 straipsnis), skyrimą reglamentuoja MAĮ 139 straipsnis, kurio 1 dalyje numatyta, jog mokesčių administratoriui nustatius, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo (įskaitant muitinės deklaracijose apskaičiuojamą mokestį) ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstanta mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų minėtos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Skiriamos konkrečios baudos dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, nuo to, ar mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo mokesčių įstatymų pažeidimo pripažinimo ir kitų aplinkybių, kurias mokesčių administratorius pripažįsta svarbiomis skirdamas didesnę ar mažesnę baudą. Nurodytojo straipsnio 2 dalis nustato, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytos baudos netaikomos, kai mokesčių mokėtojas per mokesčio įstatyme nustatytą terminą nepateikė mokesčio deklaracijos arba kai po mokesčio deklaracijos pateikimo mokesčių administratoriui pastebėjo, kad deklaravo per mažai mokesčio, tačiau iki mokesčių administratoriaus pavedimo patikrinti asmenį išrašymo dienos pateikė mokesčio deklaraciją, o klaidų taisymo atveju – ją patikslino ir pateikė mokesčių administratoriui. Šios dalies nuostatos taip pat taikomos muitinės deklaracijose apskaičiuojamiems mokesčiams.

Iš išdėstytųjų MAĮ nuostatų matyti, kad bauda mokesčių mokėtojui skiriama kaip sankcija už teisei priešingą veiką. Ji gali būti netaikoma tik esant teisės aktuose įtvirtintoms aplinkybėms (LVAT 2009-12-24 nutartis adm. byloje Nr. A556-1543-09). Esant įstatyme nurodytiems baudos skyrimo pagrindams mokesčių administratorius negali jos mokėtojui neskirti, nes tai būtų įstatymo pažeidimas.

Mokesčinio ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėja dėl aritmetinės klaidos 2015 m. leidžiamus atskaitymus padidino 39995 Eur, t. y. du kartus į sąnaudas įtraukė suvartotų pašarų vertę, todėl leidžiamais atskaitymais patikrinimo metu buvo sumažinti 39995 Eur ir nuo šios sumos apskaičiuotas 5 proc. PM – 2000 Eur. Kaip minėta, Pareiškėja šio jos patikrinimo metu nustatyto mokesčinio pažeidimo neginčija. Tačiau Pareiškėja mano, kad atsižvelgiant į tai, jog ji pati pastebėjo klaidą PLN204 deklaracijoje už 2015 m. (pateikta 2016-05-27) ir pati ją

ištaisė nedelsiant pateikdama patikslintą PLN204 deklaraciją už 2015 m., jai PM bauda buvo skirta nepagrįstai.

Kaip jau buvo minėta, esant įstatyme nurodytiems baudos skyrimo pagrindams mokesčių administratorius negali jos mokėtojui neskirti, išskyrus MAĮ 139 str. 2 dalyje numatytą atvejį – kai mokesčių mokėtojas, pastebėjęs padarytą mokestinį pažeidimą, iki mokesčių administratoriaus pavedimo patikrinti asmenį išrašymo dienos pats kreipėsi į mokesčių administratorių dėl mokesčio perskaičiavimo, šio ginčo atveju – dėl PM deklaracijose pastebėtos klaidos ištaisymo.

Iš mokestinio ginčo bylos medžiagos matyti, šią aplinkybę, skunde nurodydama, jog vykstant mokestiniam patikrinimui, deklaracijos per Inspekcijos EDS portalą nepriimamos, todėl patikslinta PLN204 deklaracija už 2015 m. buvo pristatyta Šiaulių AVMI vyr. specialistei E. R., pripažįsta ir pati Pareiškėja, jog iki 2016-04-13 pavedimo tikrinti Nr. FR0773-1193 išrašymo Pareiškėja PLN204 deklaracijos už 2015 m. su joje ištaisyta klaida mokesčių administratoriui nepateikė. Be to, iš Šiaulių AVMI papildomai Komisijai pateiktų dokumentų matyti, jog Pareiškėjos vyr. finansininkė patikslintą PLN204 deklaraciją už 2015 m. 2016-07-25 el. paštu atsiuntė jos mokestinį tikrinimą atliekančiai mokesčių administratoriaus pareigūnei, prie deklaracijos pateikė 2016-07-25 paaiškinimą: „2016-05-27 pateiktoje deklaracijoje PLN204 dėl klaidos apskaitos programoje nepateko pajamos iš UAB „N1“, suma 28373 Eur, PVM deklaracijose 2015 m. jos buvo deklaruojamos. Pateikiant deklaraciją PLN204 2016-05-27, jau vyko VMI patikrinimas, pastebėjus klaidą norime patikslinti deklaraciją, bet tyrimo metu ji nepriimama“. Iš nurodytųjų aplinkybių akivaizdu, kad Pareiškėja skunde akcentuojamą patikslintą PM deklaraciją pateikė jau vykstant jos pirminiam mokestiniam patikrinimui, šią deklaraciją tikslino dėl kitos pastebėtos klaidos – dėl nedeklaruotos UAB „N1“ parduotų žvėrelių ir pašarų vertės – 28373 Eur, taip pat nedeklaravus ir su šiais pardavimais patirtų išlaidų (ši klaida įvertinta pirminio 2016-10-13 patikrinimo akto Nr. (41.2)FR0680-638 8 psl., dėl jos papildomas mokėtinas PM neapskaičiuotas), tačiau ne dėl šiame mokestiniame ginče aptariamų klaidos (dėl du kartus į 2015 m. leidžiamus atskaitymus įtrauktos 39995 Eur pašarų vertės), dėl kurios Pareiškėjai ginčijamu Inspekcijos sprendimu apskaičiuota 2000 Eur PM prievolė. Atsižvelgdama į nurodytas aplinkybes ir į MAĮ 139 str. 2 dalies nuostatas, Komisija konstatuoja, jog aplinkybių, kurioms esant bauda už mokesčių įstatymų pažeidimus netaikytina, šiame ginče nenustatyta ir todėl minimali 10 proc. nesumokėto PM dydžio bauda Pareiškėjai skirta pagrįstai.

Pasisakydama dėl Pareiškėjos skunde išdėstytų argumentų tvirtinant, jog PM delspinigiai jai apskaičiuoti nepagrįstai, Komisija pažymi, jog delspinigių skaičiavimu nėra siekiama nubausti mokesčių mokėtoją, taikant jam neigiamas turtines pasekmes, o iš jo yra išieškoma turtinė nauda, kurią jis gavo valstybės sąskaita, t. y. delspinigiai yra vienas iš mokestinės prievolės užtikrinimo būdų, kurių skaičiavimo pagrindai, skaičiavimo pradžia, trukmė ir dydis nustatyti MAĮ IV skirsnyje (96–99 straipsniuose). Esant įstatyme nurodytiems delspinigių skaičiavimo pagrindams, neatsižvelgiant į delspinigių skaičiavimo tikslingumą, kaip kad savo skunde siūlo Pareiškėja, mokesčių administratorius negali jų neskaičiuoti, nes tai būtų įstatymo pažeidimas. Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius nustatė, jog Pareiškėja turėjo prievolę sumokėti 2000 Eur PM, tačiau laiku šios prievolės neįvykdė, todėl, vadovaudamasis teisės normomis, reglamentuojančiomis delspinigių skaičiavimą, t. y. PMĮ 56 straipsniu, MAĮ 96 str. 1 d. 2 punkto, 97 str. 2 dalies, 98 ir 99 straipsnių nuostatomis, pagrįstai apskaičiavo Pareiškėjai PM delspinigius. Iš Šiaulių AVMI Komisijai papildomai pateiktos delspinigių ataskaitos 2018-06-04 datai matyti, jog skaičiuojant ginče aptariamus delspinigius buvo įvertintos delspinigių skaičiavimo laikotarpiu Pareiškėjos turėtos mokesčių permokos. Papildomai pastebėtina, jog Pareiškėja, nesutikdama su mokesčių administratoriaus jai apskaičiuotais PM delspinigiais, nepateikė jokių argumentų ir juos patvirtinančių įrodymų, jog delspinigiai apskaičiuoti neteisingai, nepagrįstai ar neteisėtai, t. y. pažeidžiant aukščiau nurodytas delspinigių skaičiavimą reglamentuojančias teisės normas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-04-09 sprendimo Nr. 69-40 dalį, kuria Pareiškėjai nurodyta sumokėti 200 Eur PM baudą ir 326 Eur PM delspinigius.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius